

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” โดยผู้ศึกษาได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 6 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการสอนที่มีผลต่อการเสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านสุขภาพร่างกาย

2.2 ด้านสติปัญญา

2.3 ด้านอารมณ์

2.4 ด้านสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนะของครูต่อการทำงานเป็นเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

3.2 ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

3.3 ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน

3.4 ด้านการรับรู้และพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนนทบุรี พื้นที่ 2 เฉพาะอำเภอปากเกร็ด จำนวนทั้งสิ้น 307 คน ซึ่งคุณสมบัติครอบคลุมตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไปของประชากรกลุ่มตัวอย่าง โดยเรียงลำดับจาก เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งผลการศึกษาปรากฏออกมาดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิงร้อยละ 61.2 และเพศชายร้อยละ 38.8 ร้อยละ 29.3 อายุระหว่าง 45-52 ปี ร้อยละ 17.9 อายุระหว่าง 20-27 ปี และร้อยละ 14.9 อายุระหว่าง 28-35 ปี (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (N=307)	ร้อยละ
เพศ	หญิง	188	61.2
	ชาย	119	38.8
อายุ	20-27 ปี	55	17.9
	28-35 ปี	46	14.9
	37-44 ปี	76	24.8
	45-52 ปี	90	29.3
	53-62 ปี	40	13.0

1.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ และรายได้ต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.3 มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 15.3 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 10.4 มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 59.6 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 34.2 สถานภาพโสด และร้อยละ 6.2 มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 27.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท ร้อยละ 25.7 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท และร้อยละ 25.4 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด
สถานภาพสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=307)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	15.3
ปริญญาตรี	228	74.3
สูงกว่าปริญญาตรี	32	10.4
สถานภาพสมรส		
สมรส	183	59.6
โสด	105	34.2
ม่าย/หย่าร้าง	19	6.2
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	27.0
10,001-20,000 บาท	78	25.4
20,001-30,000 บาท	79	25.7
30,001-40,000 บาท	54	17.6
มากกว่า 40,001 ขึ้นไป	13	4.2

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทการสอนที่มีผลต่อการ

เสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน

การปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะชีวิตในด้านต่างๆ ที่ครอบคลุมถึง ทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านสังคม ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูสังกัดอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และจะได้นำเสนอผลการศึกษาเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 บทบาทการสอนด้านสุขภาพร่างกาย

ซึ่งหมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย อันประกอบด้วย การส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิต และ การสอนเรื่องความปลอดภัยในการเล่นและการทำกิจกรรม

การสนับสนุนให้เยาวชนเลือกเล่นกีฬาที่เน้นความสะดวก พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 57.3 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 27.0 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 14.7 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการสนับสนุนให้เยาวชนเลือกเล่นกีฬาที่เน้นความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง

การสนับสนุนให้เยาวชนเลือกเล่นกีฬาที่เน้นความปลอดภัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.0 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 44.3 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 10.4 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการสนับสนุนให้เยาวชนเลือกเล่นกีฬาที่เน้นความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริมให้เยาวชนเกิดความรักในการเล่นกีฬา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.9 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 40.7 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 10.4 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการส่งเสริมให้เยาวชนเกิดความรักในการเล่นกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง

การออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ชื่นชอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 41.0 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 32.2 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 22.1 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/

สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ชื่นชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

การออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ถนัด พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 38.4 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 34.5 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 20.8 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ชื่นชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

เน้นการเล่นที่สนุกสนาน เมื่อเล่นกีฬากับเยาวชน พบ กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.6 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 34.2 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 18.6 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ชื่นชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

การสร้างความรู้เข้าใจให้เยาวชนได้รับรู้ถึงกฎกติกาของการเล่นกีฬาแต่ละชนิดอย่างถูกต้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 39.1 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 36.2 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 21.2 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ชื่นชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

การแนะนำให้เยาวชนได้เรียนรู้และใช้อุปกรณ์กีฬาอย่างถูกต้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 44.6 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 33.6 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 17.9 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.08 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ชื่นชอบ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับการปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการเสริม สร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย อันประกอบด้วย การส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตที่ active และการสอนเรื่องความปลอดภัยในการเล่นและการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย อยู่ในระดับปานกลาง คือ ปฏิบัติสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของระดับปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้าน
สุขภาพร่างกาย

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ด้านสุขภาพร่างกาย	ระดับการปฏิบัติ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ปฏิบัติ			
การสนับสนุนให้เยาวชนเลือกเล่น กีฬาที่เน้นความสะดวก	27.0 (83)	57.3 (176)	14.7 (45)	1.0 (3)	2.10	0.668	ปาน กลาง
การสนับสนุนให้เยาวชนเลือกเล่น กีฬาที่เน้นความปลอดภัย	45.0 (138)	44.3 (136)	10.4 (32)	0.3 (1)	2.34	0.673	มาก
การส่งเสริมให้เยาวชนเกิดความรัก ในการเล่นกีฬา	40.7 (125)	46.9 (144)	10.4 (32)	2.0 (6)	2.26	0.722	ปาน กลาง
การออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ ชื่นชอบ	32.2 (99)	41.0 (126)	22.1 (68)	4.6 (14)	2.01	0.854	ปาน กลาง
การออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่ ถนัด	34.5 (106)	38.5 (118)	20.8 (64)	6.2 (19)	2.01	0.897	ปาน กลาง
เน้นการเล่นที่สนุกสนานเมื่อเล่นกีฬา กับเยาวชน	34.2 (105)	43.6 (134)	18.6 (57)	3.6 (11)	2.08	0.816	ปาน กลาง
การสร้างความรู้เข้าใจให้เยาวชนได้รับรู้ ถึงกฎกติกาของการเล่นกีฬาแต่ละ ชนิดอย่างถูกต้อง	36.2 (111)	39.1 (120)	21.1 (65)	3.6 (11)	2.08	0.844	ปาน กลาง
การแนะนำให้เยาวชนได้เรียนรู้และ ใช้อุปกรณ์กีฬาอย่างถูกต้อง	33.6 (103)	44.6 (137)	17.9 (55)	3.9 (12)	2.08	0.817	ปาน กลาง

$\bar{X} = 2.12$, S.D. = 0.862

2.2 บทบาทการสอนด้านสติปัญญา

ซึ่งหมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็น การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญา อันประกอบด้วย การส่งเสริมให้เยาวชนเป็นศูนย์กลาง ของการเรียนการสอนที่เน้นคุณภาพและเครือข่ายการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสร้างค่านิยมให้ เยาวชนเห็นคุณค่าของการทำงานทำ มีศักดิ์ศรีจากการทำงานที่สุจริต และการเตรียมเยาวชนให้ พร้อมก้าวสู่โลกอาชีพด้วยความภาคภูมิใจ

การช่วยสร้างแผนผังความคิด โดยวิธีการให้เยาวชนนำความรู้ ความคิดรวบยอดที่ สร้างขึ้นมาแล้วนำมาอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 53.1 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 22.5 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 19.5 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับในการช่วยสร้างแผนผังความคิด โดยวิธีการให้ เยาวชนนำความรู้ ความคิดรวบยอดที่สร้างขึ้นมาแล้วนำมาอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปร่วมกัน อยู่ใน ระดับปานกลาง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.9 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 44.6 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 8.5 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมาก

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นไปในลักษณะการสร้างค่านิยมให้เยาวชนได้ ตระหนักถึงคุณค่าของการทำงานและการมีงานทำ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.0 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 44.3 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 9.4 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ เป็นไปในลักษณะการสร้างค่านิยมให้เยาวชนได้ตระหนักถึงคุณค่าของการทำงานและการมี งานทำ อยู่ในระดับมาก

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นส่งเสริมให้เยาวชนได้ตระหนัก และมีศักดิ์ศรีใน การทำงานที่สุจริต พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 53.1 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 37.8 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 6.5 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นส่งเสริมให้เยาวชนได้ ตระหนัก และมีศักดิ์ศรีในการทำงานที่สุจริต อยู่ในระดับมาก

การให้ข้อเสนอแนะแนวทางให้เยาวชนเกิดความพร้อมที่จะก้าวไปสู่โลกอาชีพอย่างมั่นใจ และภาคภูมิใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.6 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 45.3 ปฏิบัติ มากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 7.2 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการ ให้ข้อเสนอแนะแนวทางให้เยาวชนเกิดความพร้อมที่จะก้าวไปสู่โลกอาชีพอย่างมั่นใจและภาคภูมิใจ อยู่ในระดับมาก

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้เยาวชนรู้จักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกงานทำที่เหมาะสมแก่ความสามารถ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.3 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 42.0 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 8.8 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้เยาวชนรู้จักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกงานทำที่เหมาะสมแก่ความสามารถ อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับการปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญา อันประกอบด้วย การส่งเสริมให้เยาวชนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนที่เน้นคุณภาพและเครือข่ายการเรียนรู้ที่หลากหลาย การสร้างค่านิยมให้เยาวชนเห็นคุณค่าของการทำงาน มีศักดิ์ศรีจากการทำงานที่สุจริต และการเตรียมเยาวชนให้พร้อมก้าวสู่โลกอาชีพด้วยความภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.28 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตด้านสติปัญญา

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ด้านสติปัญญา	ระดับการปฏิบัติ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ ปฏิบัติ			
การช่วยสร้างแผนผังความคิด โดยวิธีการให้เยาวชนนำความรู้ ความคิดรวบยอดที่สร้างขึ้น มาแล้วนำมาอภิปรายเพื่อหา ข้อสรุปร่วมกัน	22.5 (69)	53.1 (163)	19.5 (60)	4.9 (15)	1.93	0.783	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ด้านสติปัญญา	ระดับการปฏิบัติ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ ปฏิบัติ			
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	45.9 (141)	44.6 (137)	8.5 (26)	1.0 (3)	2.36	0.677	มาก
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นไปในลักษณะการสร้างค่านิยมให้เยาวชนได้ตระหนักถึงคุณค่าของการทำงาน/ มุ่งงานทำ	44.3 (136)	45.0 (138)	9.4 (29)	1.3 (4)	2.32	0.698	มาก
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นส่งเสริมให้เยาวชนได้ตระหนักและมีศักดิ์ศรีในการทำงานที่สุจริต	53.1 (163)	37.8 (116)	6.5 (20)	2.6 (8)	2.41	0.729	มาก
การให้ข้อเสนอแนะแนวทางให้เยาวชนเกิดความพร้อมที่จะก้าวไปสู่โลกอาชีพอย่างมั่นใจและภาคภูมิใจ	45.3 (139)	45.5 (140)	7.2 (22)	2.0 (6)	2.34	0.698	มาก
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้เยาวชนรู้จักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกงานทำที่เหมาะสมแก่ความสามารถ	46.3 (142)	42.0 (129)	8.8 (27)	2.9 (9)	2.32	0.755	มาก

 $\bar{X} = 2.28$, $S.D. = 0.825$

2.3 บทบาทการสอนด้านอารมณ์

หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็น การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์ อันประกอบด้วย การสนับสนุนให้รู้จักใช้เหตุผล การสร้าง นิยความมีระเบียบวินัยและการรู้จักควบคุมอารมณ์ การส่งเสริมประสบการณ์ที่หลากหลาย และ การส่งเสริมการฝึกการบริหารจิต

การสอนให้เยาวชนยอมรับในกฎกติกา มารยาท พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 59.6 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 33.6 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 5.2 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนให้ เยาวชนยอมรับในกฎกติกา มารยาท อยู่ในระดับมาก

การสอนให้เยาวชนมีระเบียบวินัยในตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.5 ปฏิบัติ มากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 26.7 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 7.5 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/ สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนให้เยาวชนมี ระเบียบวินัยในตนเอง อยู่ในระดับมาก

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้เยาวชนรู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจที่ ถูกต้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.9 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 44.3 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 6.8 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้เยาวชนรู้จักใช้ เหตุผลในการตัดสินใจที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก

การสร้างค่านิยมให้เยาวชนมีนิสัยรักการมีระเบียบวินัย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 57.3 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 32.2 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 10.1 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้าง ค่านิยมให้เยาวชนมีนิสัยรักการมีระเบียบวินัย อยู่ในระดับมาก

การสร้างค่านิยมให้เยาวชนรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.8 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 41.0 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 6.8 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้าง ค่านิยมให้เยาวชนรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง อยู่ในระดับมาก

การสนับสนุนให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ที่จะแสดงความเอื้อเฟื้อ เห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ตน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 55.0 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์

ร้อยละ 33.9 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 8.8 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสนับสนุนให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ที่จะแสดง ความเอื้อเฟื้อ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ตน อยู่ในระดับมาก

การสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนได้พัฒนาทัศนคติและบุคลิกภาพแบบประชาธิปไตย พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.8 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 32.9 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 13.7 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนได้พัฒนาทัศนคติและบุคลิกภาพแบบ ประชาธิปไตย อยู่ในระดับปานกลาง

การนำเยาวชนไปร่วมกิจกรรมการปฏิบัติธรรมเป็นประจำ สม่ำเสมอ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 41.0 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 32.6 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ และร้อยละ 17.3 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเยาวชนไปร่วมกิจกรรมการปฏิบัติธรรมเป็นประจำ สม่ำเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

ก่อนทำการเรียนการสอนท่านจะต้องนำเยาวชนนั่งสมาธิก่อนเสมอ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 33.2 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 31.6 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และร้อยละ 20.8 ไม่ได้ ปฏิบัติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับก่อนทำการเรียนการ สอนท่านจะต้องนำเยาวชนนั่งสมาธิก่อนเสมอ อยู่ในระดับน้อย

การสอนให้เยาวชนได้รู้จักวิธีการนั่งสมาธิที่ถูกต้อง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 37.8 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 27.0 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 18.9 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.59 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนให้เยาวชน ได้รู้จักวิธีการนั่งสมาธิที่ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอน ที่เป็นการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์ อันประกอบด้วย การสนับสนุนให้รู้จักใช้เหตุผล การสร้างนิสัยความมีระเบียบวินัยและการรู้จักควบคุมอารมณ์ การส่งเสริมประสบการณ์ที่ หลากหลาย และการส่งเสริมการฝึกการบริหารจิต มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.15 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ปฏิบัติ สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ระดับปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ด้านอารมณ์	ระดับการปฏิบัติ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ ปฏิบัติ			
การสอนให้เยาวชนยอมรับในกฎ กติกา มารยาท	59.6 (183)	33.6 (103)	5.2 (16)	1.0 (3)	2.52	0.653	มาก
การสอนให้เยาวชนมีระเบียบ วินัยในตนเอง	65.5 (201)	26.7 (82)	7.5 (23)	0.3 (1)	2.57	0.644	มาก
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอนที่สนับสนุนให้เยาวชนรู้จัก ใช้เหตุผลในการตัดสินใจที่ ถูกต้อง	46.9 (144)	44.3 (136)	6.8 (21)	2.0 (6)	2.36	0.697	มาก
การสร้างค่านิยมให้เยาวชนมี นิสัยรักการมีระเบียบวินัย	57.3 (176)	32.2 (99)	10.1 (31)	0.3 (1)	2.47	0.687	มาก
การสร้างค่านิยมให้เยาวชนรู้จัก ควบคุมอารมณ์ของตนเอง	50.8 (156)	41.0 (126)	6.8 (21)	1.3 (4)	2.41	0.678	มาก
การสนับสนุนให้เยาวชนเกิดการ เรียนรู้ที่จะแสดงความเชื่อเพื่อ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ตน	55.0 (169)	33.9 (104)	8.8 (27)	2.3 (7)	2.42	0.747	มาก
การสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชน ได้พัฒนาทัศนคติและ บุคลิกภาพแบบประชาธิปไตย	32.9 (101)	51.8 (159)	13.7 (42)	1.6 (5)	2.16	0.712	ปาน กลาง
การนำเยาวชนไปร่วมกิจกรรมการ ปฏิบัติธรรมเป็นประจำ สม่ำเสมอ	17.3 (53)	41.0 (126)	32.6 (100)	9.1 (28)	1.66	0.868	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ด้านอารมณ์	ระดับการปฏิบัติ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ ปฏิบัติ			
ก่อนทำการเรียนการสอนท่าน จะต้องนำเยาวชนนั่งสมาธิก่อน	14.3 (44)	31.6 (97)	33.2 (202)	20.8 (64)	1.39	0.972	น้อย
การสอนให้เยาวชนได้รู้จักวิธีการ นั่งสมาธิที่ถูกต้อง	18.9 (58)	37.8 (116)	27.0 (83)	16.3 (50)	1.59	0.974	ปาน กลาง

$$\bar{X} = 2.15, S.D. = 0.864$$

2.4 บทบาทการสอนด้านสังคม

หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม อันประกอบด้วย การเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้จากการมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น การปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกและยอมรับฟังความคิดเห็น สนับสนุนให้รู้จักแสดงตนเป็นอาสาสมัครในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม และการสนับสนุนให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการปกป้องผลกระทบต่อนตนเองและสังคม

การสนับสนุนให้เยาวชนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุผลในขณะทำการเรียนการสอนเสมอ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.4 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 37.1 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และร้อยละ 9.4 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสนับสนุนให้เยาวชนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุผลในขณะทำการเรียนการสอนเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

การสนับสนุนให้เยาวชนได้ร่วมฝึกประสบการณ์โดยการให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.1 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 31.6 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และร้อยละ 12.7 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.10 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสนับสนุนให้เยาวชนได้ร่วมฝึกประสบการณ์โดยการให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

การปลูกฝังให้เยาวชนเกิดจิตสำนึก ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 48.2 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 39.4 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์

และ ร้อยละ 10.4 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการปลูกฝังให้เยาวชนเกิดจิตสำนึก ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อยู่ในระดับมาก

การสอนให้เยาวชนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 47.2 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 43.3 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ และ ร้อยละ 7.8 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนให้เยาวชนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอๆ อยู่ในระดับมาก

การส่งเสริมให้เยาวชนได้รู้จักแสดงตนเป็นอาสาสมัครในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมอยู่เสมอ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 49.5 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 29.0 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และร้อยละ 16.9 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เยาวชนได้รู้จักแสดงตนเป็นอาสาสมัครในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

การกระตุ้นให้เยาวชนเกิดจิตสำนึกรักถิ่นฐาน อยากพัฒนาบ้านเกิดของตนเองอยู่เป็นประจำ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 49.5 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 29.0 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และร้อยละ 16.9 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.03 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เยาวชนได้รู้จักแสดงตนเป็นอาสาสมัครในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมอยู่เสมอ อยู่ในระดับปานกลาง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะการสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนกระตือรือร้นที่จะแสวงหาโอกาสในการรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่เสมอๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 53.1 ปฏิบัติ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 27.7 ปฏิบัติมากกว่า 3 ครั้ง/สัปดาห์ และร้อยละ 16.6 ปฏิบัติ 1 ครั้ง/สัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะการสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนกระตือรือร้นที่จะแสวงหาโอกาสในการรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่เสมอๆ อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ของครูในลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม อันประกอบด้วย การเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้จากการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น การปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกและยอมรับฟังความคิดเห็น สนับสนุนให้รู้จักแสดงตนเป็นอาสาสมัครในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม และการสนับสนุนให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาโอกาสในการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการปกป้องผลกระทบต่อตนเองและสังคม

มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.19 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีบทบาทการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง คือ ปฏิบัติสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ระดับปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ด้านสังคม	ระดับการปฏิบัติ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ ปฏิบัติ			
การสนับสนุนให้เยาวชนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างมีเหตุผลในขณะทำการเรียนการสอนเสมอ	37.1 (114)	52.4 (161)	9.4 (29)	1.0 (3)	2.22	0.663	ปาน กลาง
การสนับสนุนให้เยาวชนได้ร่วมฝึกประสบการณ์โดยการให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน	31.6 (97)	51.1 (157)	12.7 (39)	4.6 (14)	2.10	0.786	ปาน กลาง
การปลูกฝังให้เยาวชนเกิดจิตสำนึกยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	48.2 (148)	39.4 (121)	10.4 (32)	2.0 (6)	2.34	0.743	มาก
การสอนให้เยาวชนรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอๆ	47.2 (145)	43.3 (133)	7.8 (24)	1.6 (5)	2.36	0.697	มาก
การส่งเสริมให้เยาวชนได้รู้จักแสดงตนเป็นอาสาสมัครในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมอยู่เสมอ	29.0 (89)	49.5 (152)	16.9 (52)	4.6 (14)	2.03	0.802	ปาน กลาง
การกระตุ้นให้เยาวชนเกิดจิตสำนึกรักถิ่นฐาน อยากพัฒนาบ้านเกิดของตนเองอยู่เป็นประจำ	38.1 (117)	48.5 (149)	11.1 (34)	2.3 (7)	2.22	0.731	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การเสริมสร้างทักษะชีวิต ด้านสังคม	ระดับการปฏิบัติ				$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่ ปฏิบัติ			
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอนในลักษณะการสนับสนุน ส่งเสริมให้เยาวชนกระตือรือร้นที่ จะแสวงหาโอกาสในการรู้ภูมิ ปัญญาท้องถิ่นอยู่เสมอๆ	27.9 (86)	53.2 (163)	16.6 (51)	2.3 (7)	2.07	0.737	ปาน กลาง

$\bar{X} = 2.19$, S.D. = 0.849

สรุปภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับปฏิบัติการของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ
การเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

สรุปภาพรวมระดับการปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่างต่อการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน มี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (2.12) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาในแต่ละ
ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีบทบาทการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในระดับปานกลางเกือบ
ทุกด้านทุกด้าน คือ ด้านสุขภาพร่างกาย (2.12) ด้านอารมณ์ (2.15) ด้านสังคม (2.19) ด้าน
สติปัญญา (2.28) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน โดย
ภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ปฏิบัติสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

สรุปผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิต โดยภาพรวม

บทบาทการเสริมสร้างทักษะชีวิต	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านสติปัญญา	2.28	0.525	มาก
ด้านสังคม	2.19	0.514	ปานกลาง
ด้านอารมณ์	2.15	0.507	ปานกลาง
ด้านสุขภาพร่างกาย	2.12	0.564	ปานกลาง
รวม	2.19	0.419	ปานกลาง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่าย ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน

การแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระต่อการทำงานร่วมกันในการเสริมสร้างทักษะชีวิตตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อันประกอบด้วยทักษะด้านต่างๆ คือ ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน และด้านการรับรู้และความพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน โดยผู้ศึกษาจะได้นำเสนอผลการศึกษาคำแนกเป็นรายด้าน ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

หมายถึง การแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของครู ต่อการฝึกกำลังเพื่อการสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ได้แก่ การสร้างวิสัยทัศน์ การประสานงานกับเครือข่าย และการสร้างความร่วมมือ

การฝึกกำลังกันระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน (บ-ว-ร) ในการสร้างวิสัยทัศน์การทำงานร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 40.7 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 32.2 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 25.4 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการฝึกกำลังกันระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน (บ-ว-ร) ในการสร้างวิสัยทัศน์การทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก

การให้เครือข่ายได้แสดงความคิดเห็นและหาข้อสรุปร่วม ในการกำหนดวิสัยทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 48.2 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 28.3 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 23.1 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการให้เครือข่ายได้แสดงความคิดเห็นและหาข้อสรุปร่วม ในการกำหนดวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับมาก

การประสานงานกับเครือข่าย ในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 48.9 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 30.0 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 20.8 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการประสานงานกับเครือข่าย ในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน อยู่ในระดับมาก

การสร้างความร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายตั้งแต่จุดเล็กๆ ไปสู่จุดใหญ่ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 44.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 34.9 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 20.5 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการสร้างความร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายตั้งแต่จุดเล็กๆ ไปสู่จุดใหญ่ๆ อยู่ในระดับมาก

การให้สมาชิกของเครือข่ายโดยรวมมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 29.3 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 24.1 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการให้สมาชิกของเครือข่ายโดยรวมมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น อยู่ในระดับมาก

การให้เครือข่ายทำงานแบบบูรณาการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 30.3 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 20.2 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการให้เครือข่ายทำงานแบบบูรณาการ อยู่ในระดับมาก

ให้เครือข่ายร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบแบบแผน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.8 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 14.0 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการให้เครือข่ายร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบแบบแผน อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับความคิดเห็นต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.07 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการฝึกกำลัง
เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

การฝึกกำลังเพื่อสร้าง วิสัยทัศน์ร่วม	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การฝึกกำลังกันระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน (บ-ว-ร) ในการสร้างวิสัยทัศน์การ ทำงานร่วมกัน	32.2 (99)	40.7 (125)	25.4 (78)	1.3 (4)	0.3 (1)	4.03	0.812	มาก
การให้เครือข่ายได้แสดง ความคิดเห็นและหาข้อสรุป ร่วม ในการกำหนดวิสัยทัศน์	28.3 (87)	48.2 (148)	23.1 (71)	0.3 (1)	- (-)	4.05	0.726	มาก
การให้มีการประสานงานกับ เครือข่าย ในการกำหนด เป้าหมายร่วมกัน	30.0 (92)	48.9 (150)	20.8 (64)	0.3 (1)	- (-)	4.08	0.718	มาก
การให้เริ่มสร้างความร่วมมือ กันระหว่างเครือข่ายตั้งแต่ จุดเล็กๆ ไปสู่จุดใหญ่ๆ	34.9 (107)	44.3 (136)	20.5 (63)	0.3 (1)	- (-)	4.14	0.742	มาก
การให้สมาชิกของเครือข่าย โดยรวมมีความสัมพันธ์กัน อย่างแนบแน่น	29.3 (90)	43.3 (133)	24.1 (74)	1.3 (4)	2.0 (6)	3.97	0.874	มาก
การให้เครือข่ายทำงานแบบ บูรณาการ	30.3 (93)	46.6 (143)	20.2 (62)	2.9 (9)	- (-)	4.04	0.789	มาก
การให้เครือข่ายร่วมกัน ทำงานอย่างเป็นระบบแบบ แผน	38.8 (119)	45.6 (140)	14.0 (43)	1.6 (5)	- (-)	4.21	0.741	มากที่สุด

$\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.871

3.2 ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

หมายถึง การแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของครูต่อความเป็นเอกภาพในการทำงาน ได้แก่ ความมีเอกภาพในการทำงานในระบบเครือข่าย ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การรับเป็นเจ้าภาพในการทำงานเครือข่าย และการจัดกิจกรรมแบบแยกส่วน

การให้เครือข่าย (บ-ว-ร) มีเอกภาพในการทำงานเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 31.6 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 20.8 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการให้เครือข่าย (บ-ว-ร) มีเอกภาพในการทำงานเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน อยู่ในระดับมาก

การเห็นด้วยกับคำพูดที่ว่า “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชนอันกว้างขวางมีส่วนสำคัญในการสร้างทักษะชีวิตเยาวชน” พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 42.3 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 39.4 เห็นด้วยมาก และ ร้อยละ 17.3 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับคำพูดที่ว่า “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชนอันกว้างขวางมีส่วนสำคัญในการสร้างทักษะชีวิตเยาวชน” อยู่ในระดับมากที่สุด

การเห็นด้วยกับการสร้างเครือข่ายให้เป็นเครือข่ายที่ถาวร พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 44.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 30.3 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 22.5 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการสร้างเครือข่ายให้เป็นเครือข่ายที่ถาวร อยู่ในระดับมาก

การสร้างทักษะชีวิตเยาวชนควรมีเจ้าภาพใหญ่ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 26.1 เห็นด้วยปานกลาง และ ร้อยละ 18.6 เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการสร้างทักษะชีวิตเยาวชนควรมีเจ้าภาพใหญ่ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง อยู่ในระดับมาก

ควรมีการจัดกิจกรรมแบบแยกส่วนภายในของสถาบันเครือข่ายเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 48.9 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 32.6 เห็นด้วยปานกลาง และ ร้อยละ 16.3 เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมแบบแยกส่วนภายในของสถาบันเครือข่ายเอง อยู่ในระดับมาก

ควรมีการทำงานเป็นเครือข่ายเฉพาะด้านในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.0 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 27.4 เห็นด้วยปานกลาง และ ร้อยละ

25.7 เห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการทำงานเป็นเครือข่ายเฉพาะด้านในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ อยู่ในระดับมาก

สมาชิกของเครือข่ายควรได้มีโอกาสในการกำหนดกิจกรรมของตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 28.7 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 24.4 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการที่สมาชิกของเครือข่ายควรได้มีโอกาสในการกำหนดกิจกรรมของตนเอง อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับความคิดเห็นต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.97 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับความเป็นเอกภาพในการทำงาน อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านความ
เป็นเอกภาพในการทำงาน

ความเป็นเอกภาพในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การให้เครือข่าย (บ-ว-ร) มีเอกภาพในการทำงานเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน	31.6 (97)	46.6 (143)	20.8 (64)	1.0 (3)	- (-)	4.09	0.747	มาก
การเห็นด้วยกับคำพูดที่ว่า “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชนอันกว้างขวางมีส่วนสำคัญในการสร้างทักษะชีวิตเยาวชน”	42.3 (130)	39.4 (121)	17.3 (53)	1.0 (3)	- (-)	4.23	0.764	มากที่สุด

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ความเป็นเอกภาพในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
การเห็นด้วยกับการสร้างเครือข่ายให้เป็นเครือข่ายที่ถาวร	30.3 (93)	44.3 (136)	22.5 (69)	2.9 (9)	- (-)	4.02	0.804	มาก
การสร้างทักษะชีวิตเยาวชนควรมีเจ้าภาพใหญ่ในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง	18.6 (57)	50.5 (155)	26.1 (80)	4.2 (13)	0.7 (2)	3.82	0.803	มาก
ควรมีการจัดกิจกรรมแบบแยกส่วนภายในของสถาบันเครือข่ายเอง	16.3 (50)	48.9 (150)	32.6 (100)	2.3 (7)	- (-)	3.79	0.734	มาก
ควรมีการทำงานเป็นเครือข่ายเฉพาะด้านในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ	25.7 (79)	43.0 (132)	27.4 (84)	2.9 (9)	1.0 (3)	3.90	0.853	มาก
สมาชิกของเครือข่ายควรมีโอกาสในการกำหนดกิจกรรมของตนเอง	28.7 (88)	43.6 (134)	24.4 (75)	3.3 (10)	- (-)	3.98	0.814	มาก

$\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.824

3.3 ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน

หมายถึง การแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของครูต่อการฟังและการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ได้แก่ การสร้างกฎระเบียบในการทำงาน เครือข่าย การขอความช่วยเหลือกันและกัน และการติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ

ควรมีการสร้างกฎระเบียบในการทำงาน โดยให้สมาชิกสามารถฟังฟังและเสริมสร้างกันและกันได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 45.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 33.9 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 18.9 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการสร้างกฎระเบียบในการทำงาน โดยให้สมาชิกสามารถฟังฟังและเสริมสร้างกันและกันได้ อยู่ในระดับมาก

การให้สมาชิกของเครือข่ายสามารถขอความช่วยเหลือกันได้ ทั้งทรัพยากรมนุษย์ และ ทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 44.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 34.2 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 18.2 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการให้สมาชิกของเครือข่ายสามารถขอความช่วยเหลือกันได้ ทั้ง ทรัพยากรมนุษย์ และ ทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็นในการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก

เมื่อมีการดำเนินการร่วมกันในระยะหนึ่งแล้วควรมีการติดตามประเมินผล พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.9 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 31.3 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 17.3 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับเมื่อมีการดำเนินการร่วมกันในระยะหนึ่งแล้วควรมีการติดตามประเมินผล อยู่ในระดับมาก

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการทำงานร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 36.5 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 16.0 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่จะให้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อแก้ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ในการทำงานร่วมกัน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ของระดับความคิดเห็นต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฟังฟังและการเสริมสร้างกันและกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการฟังฟังและการเสริมสร้างกันและกัน อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการทำงานเครือข่าย

ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการพึ่งพิง

และการเสริมสร้างกันและกัน

การพึ่งพิงและการเสริมสร้าง กันและกัน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
ควรมีการสร้างกฎระเบียบ ในการทำงาน โดยให้สมาชิก สามารถพึ่งพิงและ เสริมสร้างกันและกันได้	33.9 (104)	45.6 (140)	18.9 (58)	0.7 (2)	1.0 (3)	4.11	0.795	มาก
การให้สมาชิกของเครือข่าย สามารถขอความช่วยเหลือ กันได้ทั้งทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็น ในการทำงานร่วมกัน	34.2 (105)	44.3 (136)	18.2 (56)	2.0 (6)	1.3 (4)	4.08	0.846	มาก
เมื่อมีการดำเนินการร่วมกัน ในระยะหนึ่งแล้วควรมีการ ติดตามประเมินผล	31.3 (96)	46.9 (144)	17.3 (53)	4.6 (14)	- (-)	4.05	0.817	มาก
การแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นเพื่อแก้ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ในการทำงาน ร่วมกัน	36.5 (112)	43.6 (134)	16.0 (49)	3.6 (11)	0.3 (1)	4.12	0.827	มาก

 $\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.840

3.4 ด้านการรับรู้และความพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน

หมายถึง การแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระตามความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของครูต่อการรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน ได้แก่ การรับรู้และเข้าใจปัญหา ร่วมกัน การมีจิตสำนึกรับผิดชอบในความเป็นสมาชิกของเครือข่าย และการจัดลำดับความสำคัญ ก่อนหลังของเครือข่าย

เครือข่าย (บ-ว-ร) ควรมีความพร้อมที่จะรับรู้และเข้าใจปัญหาร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 44.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 34.9 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 19.2 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่จะให้เครือข่าย (บ-ว-ร) ควรมีความพร้อมที่จะรับรู้และเข้าใจปัญหาร่วมกัน อยู่ในระดับมาก

การสร้างจิตสำนึกให้สมาชิกของเครือข่ายคิดว่าตนมีส่วนสำคัญในการทำงาน มากกว่าที่จะเป็นเพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 42.3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 37.1 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 20.2 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่จะให้มีการสร้างจิตสำนึกให้สมาชิกของเครือข่ายคิดว่าตนมีส่วนสำคัญในการทำงาน มากกว่าที่จะเป็นเพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น อยู่ในระดับมาก

การเห็นด้วยกับการจัดลำดับความสำคัญของเครือข่ายในการออกหน้ารับหน้าที่ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.9 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 28.3 เห็นด้วยมากที่สุด และ ร้อยละ 21.5 เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการจัดลำดับความสำคัญของเครือข่ายในการออกหน้ารับหน้าที่ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับความคิดเห็นต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และความพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการรับรู้และความพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการรับรู้และ
ความพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน

การรับรู้และความพอใจ ในผลประโยชน์ร่วมกัน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
เครือข่าย (บ-ว-ร) ควรมี ความพร้อมที่จะรับรู้และ เข้าใจปัญหาร่วมกัน	34.9 (107)	44.3 (136)	19.2 (59)	1.6 (5)	- (-)	4.12	0.770	มาก
มีการสร้างจิตสำนึกให้ สมาชิกของเครือข่ายคิดว่า ตนมีส่วนสำคัญในการ ทำงาน มากกว่าที่จะเป็น เพียงผู้สนับสนุนเท่านั้น	37.1 (114)	42.3 (130)	20.2 (62)	0.3 (1)	- (-)	4.16	0.749	มาก
การเห็นด้วยกับการ จัดลำดับความสำคัญของ เครือข่ายในการออกหน้ารับ หน้าที่ในการเสริมสร้าง ทักษะชีวิตเยาวชน	28.3 (87)	46.9 (144)	21.5 (66)	2.6 (8)	0.7 (2)	4.00	0.814	มาก

$\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.783

สรุปภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มี
ต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

สรุปภาพรวม ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการทำงานเครือข่ายในการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนเฉพาะด้านสุขภาพร่างกาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.06) เมื่อ
พิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม (4.07) ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน (3.97) ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน (4.09) ด้านการรับรู้และความพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน (4.09) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน โดยภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

สรุปผลการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ
กลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

ทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่าย ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน	4.09	0.507	มาก
ด้านการรับรู้และความพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน	4.09	0.534	มาก
ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	4.07	0.578	มาก
ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน	3.97	0.525	มาก
รวม	4.06	0.522	มาก

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

การศึกษาวិเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม (ปลายเปิด) โดยได้รับแบบสอบถามมากทั้งสิ้น 135 ฉบับ จากแบบสอบถามทั้งหมด 307 ฉบับ ผู้ศึกษาได้ประมวลข้อมูลเหล่านั้น และได้สรุปเป็นประเด็นสำคัญๆ 2 ประเด็น คือ

4.1 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

4.2 ทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

4.1 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะ ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

4.1.1 ปัญหาด้านครอบครัว

4.1.2 ปัญหาด้านตัวเยาวชน

4.1.3 ปัญหาด้านการจัดการศึกษา

4.1.1 ปัญหาด้านครอบครัว

ปัจจุบันครอบครัวส่วนใหญ่ เป็นครอบครัวเดี่ยว และครอบครัวแตกแยก ร้อยละ 39.3 ไม่ให้ความสำคัญกับความมีระเบียบวินัยในบ้าน ร้อยละ 25.2 ผู้ปกครองเป็นทำตัวเป็นตัวอย่างในการควบคุมอารมณ์ตนเอง ร้อยละ 17.8 มุ่งเน้นการทำงานมากกว่าเอาใจใส่ดูแลบุตรหลาน ร้อยละ 11.1 ซึ่งมีผลต่อการเสริมสร้างทักษะชีวิตของเยาวชนในหลายๆ ด้าน เช่น เยาวชนไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ติดเพื่อน ติดสื่อ ขาดระเบียบวินัย ไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ สมาริชั่น ค่อนข้างเห็นแก่ตัว เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เนื่องจากปัญหาครอบครัวและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่อบรมเยาวชนให้มีความรู้ความเข้าใจ ในหน้าที่และบทบาทของตนเอง และควรให้ความรัก ความอบอุ่น และพยายามเสริมสร้างพัฒนาให้เยาวชนเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแลบุตรหลาน มุ่งเน้นการทำมาหากิน และตามโลกสมัยใหม่ ไม่ทัน (ตารางที่ 4.13)

4.1.2 ปัญหาด้านตัวเยาวชน

เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเป็นตัวของตัวเอง ติดเพื่อน ขาดระเบียบวินัย ไม่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ร้อยละ 35.6 สนใจการกีฬาเพื่อการมีเงิน มากกว่าการเสริมสร้างความสามัคคีหรือเพื่อสุขภาพที่ดี ร้อยละ 11.1 ขาดความรู้ความเข้าใจในการเสริมสร้างทักษะชีวิต ร้อยละ 7.4 นอกจากมีสื่อเทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม สื่ออินเทอร์เน็ตออกมายุ่วยุให้เยาวชนหลงใหลในทางที่ผิดมากขึ้น เช่น ภาพลามกอนาจารต่างๆ หรือไม่ก็หลงใหลในด้านวัตถุนิยม ใช้สินค้าราคาแพงๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ กระเป๋า เสื้อผ้า ร้อยละ 5.2 หรือไม่ในทางตรงกันข้ามกับเยาวชนอีกส่วนหนึ่ง มีฐานะที่ยากจน ก็มุ่งจะหาเลี้ยงชีพมากกว่าการพัฒนา ด้านอื่นๆ ร้อยละ 4.4 (ตารางที่ 4.13)

4.1.3 ปัญหาด้านการจัดการศึกษา

ระบบการจัดการศึกษาในปัจจุบันนั้น เน้นวิชาการด้านเอกสารมากเกินไป มีเวลาในการสอนน้อย ร้อยละ 26.7 ตารางเรียนจัดไม่เหมาะสมกับการเสริมสร้างทักษะชีวิต ร้อยละ

15.6ขาดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม ร้อยละ 11.9 ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง โรงเรียน ร้อยละ 11.1 หลักสูตรการเรียนการสอนในปัจจุบันเปลี่ยนไปจากเดิม ร้อยละ 7.4 ประกอบกับการวัดผลประเมินผล ห้ามมีเด็กสอบตก ห้ามลงโทษด้วยการเขียนดีจนทำให้นักเรียนไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าที่ควรจะเป็น ไม่ส่งงาน ไม่มีความรับผิดชอบ ร้อยละ 7.4 พ่อแม่บางกลุ่มสนับสนุนให้ลูกเรียนพิเศษอย่างเดียว (งานบ้านทำไม่เป็น) ทำให้เด็กขาดทักษะทั้ง 4 ด้าน หรือด้านใดด้านหนึ่ง คือ จริยศึกษา พุทธิศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา ร้อยละ 6.7 บางกิจกรรมก็ดำเนินกับเยาวชนกลุ่มเดิม โดยไม่มีการขยายเครือข่าย ร้อยละ 3.7

นโยบายด้านการจัดการศึกษาเปลี่ยนแปลงบ่อย ร้อยละ 7.4 เนื่องจากนโยบายการจัดการศึกษามาจากรัฐมนตรี เมื่อมีการเปลี่ยนรัฐมนตรีบ่อย นโยบายก็เปลี่ยนบ่อยด้วย ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูปฏิบัติการไม่ยั่งยืนไปด้วย ไม่มีการติดตามและประเมินผลอย่างจริงจังงบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ค่าร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ

ปัญหาอุปสรรคในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน	จำนวน (N=135)	ร้อยละ (%)
<u>ด้านปัญหาคอครัว</u>		
ครอบครัวแตกแยก	53	39.3
ไม่ให้ความสำคัญกับควมมีระเบียบวินัยในบ้าน	34	25.2
ผู้ปกครองไม่เป็นตัวอย่างในการควบคุมอารมณ์ตนเอง	24	17.8
ผู้ปกครองมุ่งเน้นทำงานมากกว่าดูแลบุตรหลาน	15	11.1
<u>ด้านตัวเยาวชน</u>		
ไม่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย	48	35.6
สนใจกีฬาเพื่อการมีเงินมากกว่าเล่นเพื่อสุขภาพ	15	11.1
ขาดความรู้ความเข้าใจในการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านต่างๆ	10	7.4
หลงใหลในวัตถุนิยมมากเกินไป	7	5.2
เยาวชนฐานะยากจนมุ่งทำงานเลี้ยงชีพมากกว่าพัฒนาด้านอื่น	6	4.4

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปัญหาอุปสรรคในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน	จำนวน (N=135)	ร้อยละ (%)
<u>ด้านการจัดการศึกษา</u>		
เน้นวิชาการเกี่ยวกับเอกสารมากเกินไป	36	26.7
ตารางเรียนจัดไม่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะชีวิต	21	15.6
ขาดแหล่งเรียนรู้ชุมชนที่เหมาะสม	16	11.9
ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน	15	11.1
หลักสูตรการเรียนการสอนเปลี่ยนไปจากเดิม	10	7.4
เปลี่ยนนโยบายการศึกษาบ่อย	10	7.4
การวัดผลประเมินผลห้ามผู้เรียนซ้ำชั้น	7	5.2
ห้ามครูลงโทษนักเรียนด้วยการเฆี่ยนตี ทำให้นักเรียนไม่เกรงกลัว	5	3.7
ครูมักดำเนินกิจกรรมกับเยาวชนกลุ่มเดิม ไม่มีการขยายเครือข่าย	5	3.7

4.2 ทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทักษะที่มีต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน สรุปได้ดังต่อไปนี้

การสร้างเครือข่าย (บ-ว-ร) ขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน แต่ในสภาวะปัจจุบัน บ้านกิติ วัดกิติ โรงเรียนกิติ ยังมองไม่เห็นความสำคัญของเครือข่าย ทั้ๆ ที่รู้มานานแล้วว่า มีความสำคัญอย่างยิ่ง มีแต่การพูดถึงกันเท่านั้น แต่ไม่นำไปสู่ภาคปฏิบัติอย่างแท้จริง ทำแบบเมื่อ 20-30 ปีที่ผ่านมา อย่างน้อยในวันพระ ทางโรงเรียนยังนำเด็กนักเรียนไปฟังธรรม พัฒนาวัด ชาวบ้านมาถวายภัตตาหารเพล โดยมีวัดเป็นศูนย์กลาง ร้อยละ 40.0

การสร้างเครือข่ายทั้ง 3 ด้านคือ บ้าน วัด โรงเรียน ทั้งสามสถาบันนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันจะร่วมมือกันคงเป็นเรื่องยาก ร้อยละ 17.0 เพราะเยาวชนสมัยนี้ห่างวัด ประกอบกับวัดอยู่ห่างจากโรงเรียน บางโรงเรียนแม้เป็นโรงเรียนวัดแท้ๆ ยังไม่ต้องการจะเกี่ยวข้องกับวัด (พยายามตัดคำว่า “วัด” ออกจากชื่อของโรงเรียน) ร้อยละ 10.4 และความเป็นจริงแล้ว สังคมในครอบครัวเริ่มจากบ้านไม่ค่อยเข้าวัด ลูกหลานจึงไม่รู้จักการปฏิบัติตัวเป็นพุทธบริษัทที่ดี ในขณะที่วัด

ก็ไม่ค่อยจัดกิจกรรมสำหรับเยาวชน เช่น โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ จะมีอยู่ไม่มากนัก ไม่เพียงพอกับเยาวชนในแต่ละจังหวัด ร้อยละ 16.3 ในส่วนของเรียนเองถึงแม้จะมีการจัดกิจกรรมด้านศาสนา แต่ก็จัดเฉพาะวันสำคัญทางศาสนาเท่านั้น ไม่ได้มีการจัดกันอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 6.7 สมควรที่ทั้ง 3 สถาบันจะต้องผนึกกำลังกันทำงานเครือข่ายเพื่อสร้างทักษะชีวิตให้เยาวชนให้เป็นเด็กที่ดี เก่ง และมีความสุข (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ค่าร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทัศนคติต่อการ
ทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ

ประเด็น/ข้อเสนอแนะ	จำนวน (N=135)	ร้อยละ (%)
บ้าน วัด โรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของการมีเครือข่าย	54	40.0
การประสานความร่วมมือระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน เป็นเรื่องยากในทางปฏิบัติ	23	17.0
วัดที่จัดกิจกรรมสำหรับเยาวชน เช่นโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ มีอยู่จำนวนน้อย ไม่เพียงพอในการให้บริการแก่เยาวชน	22	16.3
โรงเรียนบางโรงเรียนมีท่าทีที่จะออกห่างจากวัด โดยมีความพยายามตัดคำว่า วัด ออกจากชื่อของโรงเรียน	14	10.4
โรงเรียนไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมศีลธรรมจริยธรรมแก่เยาวชน	9	6.7

ส่วนที่ 5 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ในด้านข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษาสูงสุด สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เปรียบเทียบกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน และทัศนคติของครูต่อการทำงาน

เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน โดยผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบค่า t-test และ F-test มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสุขภาพร่างกาย

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย เฉลี่ย 2.25 ส่วนเพศหญิงมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย เฉลี่ย 2.04 จะเห็นได้ว่าเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกายมากกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.002) (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสุขภาพร่างกาย

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	2.25	0.57	3.169	.002
หญิง	188	2.04	0.55		

5.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสติปัญญา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญาเฉลี่ย 2.24 ส่วนเพศหญิงมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา เฉลี่ย 2.30 จะเห็นได้ว่าเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญาน้อยกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศ

แตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา ไม่แตกต่างกันอย่าง
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.250) (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสติปัญญา

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	2.24	0.531	-1.153	.250
หญิง	188	2.30	0.520		

5.3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้าน อารมณ์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนด้านอารมณ์ เฉลี่ย 2.05 ส่วนเพศหญิงมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้าน
อารมณ์เฉลี่ย 2.23 จะเห็นได้ว่าเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้าน
อารมณ์น้อยกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศแตกต่างกัน
มีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์ แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 (.004) (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านอารมณ์

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	2.05	0.568	-2.886	.004
หญิง	188	2.25	0.452		

5.4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสังคม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสังคม เฉลี่ย 2.09 ส่วนเพศหญิงมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสังคม เฉลี่ย 2.26 จะเห็นได้ว่าเพศชายมีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสังคม น้อยกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.006) แสดงว่า (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสังคม

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	2.09	0.567	-2.796	.006
หญิง	188	2.26	0.502		

5.5 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เฉลี่ย 4.02 ส่วนเพศหญิงมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม เฉลี่ย 4.11 จะเห็นได้ว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมน้อยกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการ

เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.221) (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศกับทัศนคติของครู
ต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	4.02	0.573	-1.227	.221
หญิง	188	4.11	0.581		

5.6 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน เฉลี่ย 4.01 ส่วนเพศหญิงมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน เฉลี่ย 3.95 จะเห็นได้ว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงานมากกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.386) (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ กับทัศนคติ
ของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	4.01	0.554	.880	.386
หญิง	188	3.95	0.547		

5.7 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน เฉลี่ย 4.03 ส่วนเพศหญิงมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน เฉลี่ย 4.13 จะเห็นได้ว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกันน้อยกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศแตกต่างกันมีต่อทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.193) (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ กับทัศนคติของครู
ต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	4.03	0.774	-1.304	.193
หญิง	188	4.13	0.603		

5.8 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน เฉลี่ย 4.03 ส่วนเพศหญิงมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน เฉลี่ย 4.13 จะเห็นได้ว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกันน้อยกว่าเพศหญิง เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ (t-test) พบว่า เพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน ไม่แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.172) (ตารางที่ 4. 22)

ตารางที่ 4.22

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ กับทัศนคติของครู
ต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ชาย	119	4.03	0.621	-1.369	.172
หญิง	188	4.13	0.664		

5.9 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสุขภาพร่างกาย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสุขภาพร่างกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-27 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}$ =2.26) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 29-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X}$ =1.80) (ตารางที่ 4.23) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า อายุ

แตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.23
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสุขภาพร่างกาย

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	2.26	0.459
28-35 ปี	46	1.80	0.707
36-44 ปี	76	2.23	0.521
45-52 ปี	90	2.11	0.513
53-62 ปี	40	2.12	0.586
รวม	307	2.12	0.564

ตารางที่ 4.24
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับปฏิบัติ
การเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสุขภาพร่างกาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	6.498	1.624	5.381	.000*
ภายในกลุ่ม	302	91.170	.302		
รวม	306	97.668			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.10 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสติปัญญา

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสติปัญญา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 53-62 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 2.55$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 29-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.09$) (ตารางที่ 4.25) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า อายุแตกต่างกันมีผลการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.25

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนด้านสติปัญญา

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	2.12	0.413
29-35 ปี	46	2.09	0.553
37-44 ปี	76	2.30	0.562
45-52 ปี	90	2.33	0.479
53-62 ปี	40	2.55	0.530
รวม	307	2.28	0.525

ตารางที่ 4.26

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	6.278	1.569	6.062	.000*
ภายในกลุ่ม	302	78.187	.259		
รวม	306	84.464			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.11 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้าน อารมณ์

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านอารมณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 53-62 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 2.39$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 29-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.66$) (ตารางที่ 4.27) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า อายุแตกต่างกันมี การปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.27
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	2.10	0.470
29-35 ปี	46	1.66	0.552
37-44 ปี	76	2.18	0.459
45-52 ปี	90	2.31	0.355
53-62 ปี	40	2.39	0.507
รวม	307	2.15	0.507

ตารางที่ 4.28
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	15.935	3.984	19.163	.000*
ภายในกลุ่ม	302	62.781	.208		
รวม	306	78.716			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.12 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสังคม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี

อายุ 53-62 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=2.45$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 29-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.94$) (ตารางที่ 4.29) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า อายุแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.29
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนด้านสังคม

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	2.22	0.429
29-35 ปี	46	1.94	0.488
37-44 ปี	76	2.12	0.588
45-52 ปี	90	2.27	0.484
53-62 ปี	40	2.45	0.586
รวม	307	2.20	0.534

ตารางที่ 4.30
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับปฏิบัติการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสังคม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	6.539	1.635	6.100	.000*
ภายในกลุ่ม	302	80.939	.268		
รวม	306	87.478			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.13 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า อายุแตกต่างกันมีทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.406) (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ กับทัศนะ
ของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลัง
เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	4.13	0.525
29-35 ปี	46	3.99	0.492
37-44 ปี	76	4.11	0.569
45-52 ปี	90	4.11	0.603
53-62 ปี	40	3.95	0.691
รวม	307	4.07	0.578

5.14 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน พบว่า อายุแตกต่างกันมีทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง

ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงานทำงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.193) (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ กับทักษะ
ของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพ
ในการทำงาน

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	3.96	0.575
29-35 ปี	46	3.88	0.580
37-44 ปี	76	3.91	0.467
45-52 ปี	90	4.08	0.549
53-62 ปี	40	3.96	0.606
รวม	307	3.97	0.550

5.15 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน พบว่า อายุแตกต่างกันมีทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.075) (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ กับ
ทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและ
การเสริมสร้างกันและกัน

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	4.17	0.510
29-35 ปี	46	3.90	0.880
37-44 ปี	76	4.06	0.588
45-52 ปี	90	4.20	0.669
53-62 ปี	40	3.96	0.729
รวม	307	4.09	0.675

5.16 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 45-52 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 53-62 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.90$) (ตารางที่ 4.34) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า อายุแตกต่างกันมีทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.011) (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.34

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ กับทัศนคติ
ของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และ
พอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	4.12	0.530
29-35 ปี	46	4.15	0.591
37-44 ปี	76	3.95	0.707
45-52 ปี	90	4.25	0.656
53-62 ปี	40	3.90	0.653
รวม	307	4.09	0.649

ตารางที่ 4.35

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุของกลุ่มตัวอย่างต่อทัศนคติในการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการ
รับรู้และพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	5.409	1.352	3.306	.011*
ภายในกลุ่ม	302	123.518	.409		
รวม	306	128.927			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.17 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสุขภาพร่างกาย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสุขภาพร่างกาย พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.461) (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	2.16	0.447
ปริญญาตรี	228	2.13	0.561
สูงกว่าปริญญาตรี	32	2.01	0.728
รวม	307	2.12	0.564

5.18 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสติปัญญา

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสติปัญญา พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.099) (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	2.14	0.590
ปริญญาตรี	228	2.21	0.485
สูงกว่าปริญญาตรี	32	2.24	0.665
รวม	307	2.28	0.525

5.19 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านอารมณ์

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านอารมณ์ พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.262) (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	2.06	0.443
ปริญญาตรี	228	2.18	0.498
สูงกว่าปริญญาตรี	32	2.11	0.367
รวม	307	2.16	0.507

5.20 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสังคม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=2.24$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงสุดสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติ น้อยที่สุด ($\bar{X}=1.99$) (ตารางที่ 4.39) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมี การปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 (.035) (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.39

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนด้านสังคม

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	2.15	0.554
ปริญญาตรี	228	2.24	0.496
สูงกว่าปริญญาตรี	32	1.99	0.712
รวม	307	2.20	0.535

ตารางที่ 4.40
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับ
ระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านสังคม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	1.913	.956	3.398	.035*
ภายในกลุ่ม	304	85.565	.281		
รวม	306	87.478			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.21 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับทักษะของครูต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมี
ทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้าง
วิสัยทัศน์ร่วม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.180) (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุด กับทักษะของครูต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อ
สร้างวิสัยทัศน์ร่วม

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	3.97	0.445
ปริญญาตรี	228	4.11	0.584
สูงกว่าปริญญาตรี	32	3.98	0.690
รวม	307	4.07	0.579

5.22 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับทัศนคติของครูต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.971) (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุด กับทัศนคติของครูต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	3.96	0.561
ปริญญาตรี	228	3.98	0.547
สูงกว่าปริญญาตรี	32	3.99	0.566
รวม	307	3.97	0.550

5.23 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับทัศนคติของครูต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึงพิงและการเสริมสร้างกันและกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.081) (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43
 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
 การศึกษาสูงสุด กับทัศนคติของครูต่อการทำงาน
 เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
 เยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการ
 เสริมสร้างกันและกัน

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	4.02	0.691
ปริญญาตรี	228	4.14	0.590
สูงกว่าปริญญาตรี	32	3.87	1.089
รวม	307	4.09	0.675

5.24 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับทัศนคติของครูต่อการทำงาน
 เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับ
 การศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
 เยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีต่อ
 ทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจ
 ผลประโยชน์ร่วมกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.974) (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุด กับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้
และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	4.08	0.548
ปริญญาตรี	228	4.10	0.670
สูงกว่าปริญญาตรี	32	4.08	0.650
รวม	307	4.09	0.649

5.25 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ในด้านสุขภาพร่างกาย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสุขภาพร่างกาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 2.22$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.87$) (ตารางที่ 4.45) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสุขภาพร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.45

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสุขภาพร่างกาย

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	1.99	0.621
สมรส	183	2.22	0.513
ม่าย/หย่าร้าง	19	1.87	0.500
รวม	307	2.12	0.564

ตารางที่ 4.46

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	4.893	2.446	8.016	.000*
ภายในกลุ่ม	304	92.775	.305		
รวม	306	97.668			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.26 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ในด้านสติปัญญา

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพ
ของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสติปัญญา พบว่า
สถานภาพแตกต่างกันมีปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสติปัญญา ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.087) (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.47
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสติปัญญา

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	2.19	0.501
สมรส	183	2.33	0.532
ม่าย/หย่าร้าง	19	2.30	0.543
รวม	307	2.28	0.525

5.27 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ในด้านอารมณ์

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านอารมณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 2.27$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.96$) (ตารางที่ 4.48) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่าสถานภาพแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.49)

ตารางที่ 4.48
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านอารมณ์

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	1.96	0.459
สมรส	183	2.27	0.454
ม่าย/หย่าร้าง	19	2.15	0.431
รวม	307	2.16	0.507

ตารางที่ 4.49

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	6.489	3.244	13.655	.000*
ภายในกลุ่ม	304	72.228	.238		
รวม	306	78.716			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.28 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ในด้านสังคม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพ
ของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสังคม พบว่า สถานภาพ
แตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.315) (ตารางที่ 4.50)

ตารางที่ 4.50

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสังคม

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	2.15	0.514
สมรส	183	2.24	0.552
ม่าย/หย่าร้าง	19	2.11	0.468
รวม	307	2.20	0.535

5.29 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยระดับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยระดับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.93$) (ตารางที่ 4.51) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.002) (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.51

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลัง
เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	3.93	0.545
สมรส	183	4.14	0.585
ม่าย/หย่าร้าง	19	4.32	0.540
รวม	307	4.07	0.579

ตารางที่ 4.52

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อ

การทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ

ชีวิตเยาวชนด้านการฝึกกำลัง

เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	4.136	2.068	6.388	.002*
ภายในกลุ่ม	304	98.406	.324		
รวม	306	102.542			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.30 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายมากที่สุด ($\bar{X} = 4.20$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.85$) (ตารางที่ 4.53) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงานทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.005) (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.53
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็น
เอกภาพในการทำงาน

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	3.85	0.526
สมรส	183	4.03	0.550
ม่าย/หย่าร้าง	19	4.20	0.551
รวม	307	3.97	0.550

ตารางที่ 4.54
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนะต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนด้านความเป็นเอกภาพ
ในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	3.185	1.593	5.413	.005*
ภายในกลุ่ม	304	89.437	.294		
รวม	306	92.622			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.31 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง มีค่าเฉลี่ย

ระดับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายมากที่สุด ($\bar{X}=4.37$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยระดับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.94$) (ตารางที่ 4.55) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.007) (ตารางที่ 4.56)

ตารางที่ 4.55

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฟังและการ
เสริมสร้างกันและกัน

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	3.94	0.704
สมรส	183	4.15	0.649
ม่าย/หย่าร้าง	19	4.37	0.603
รวม	307	4.09	0.675

ตารางที่ 4.56

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทักษะต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการ
ฟังและการเสริมสร้างกันและกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	4.531	2.265	5.100	.007*
ภายในกลุ่ม	304	135.023	.444		
รวม	306	139.554			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.32 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยระดับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายมากที่สุด ($\bar{X} = 4.33$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยระดับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.94$) (ตารางที่ 4.57) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.005) (ตารางที่ 4.58)

ตารางที่ 4.57

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และ
พอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	3.94	0.611
สมรส	183	4.16	0.646
ม่าย/หย่าร้าง	19	4.33	0.728
รวม	307	4.09	0.649

ตารางที่ 4.58
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการรับรู้
และพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	4.497	2.248	5.493	.005*
ภายในกลุ่ม	304	124.430	.409		
รวม	306	128.927			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.33 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสุขภาพร่างกาย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสุขภาพร่างกาย พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสุขภาพร่างกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.327) (ตารางที่ 4.59)

ตารางที่ 4.59
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	2.07	0.628
10,001- 20,000 บาท	78	2.16	0.514
20,001- 30,000 บาท	79	2.20	0.455
30,001- 40,000 บาท	54	2.02	0.649
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	1.97	0.637
รวม	307	2.12	0.564

5.34 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสติปัญญา

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสติปัญญา พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสติปัญญา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.139) (ตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.60

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญา

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	2.16	0.533
10,001- 20,000 บาท	78	2.29	0.493
20,001- 30,000 บาท	79	2.31	0.485
30,001- 40,000 บาท	54	2.37	0.457
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	2.38	0.718
รวม	307	2.28	0.525

5.35 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านอารมณ์

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านอารมณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=2.33$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.92$) (ตารางที่ 4.61) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบ

ความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านอารมณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.62)

ตารางที่ 4.61

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	1.92	0.527
10,001- 20,000 บาท	78	2.15	0.491
20,001- 30,000 บาท	79	2.27	0.384
30,001- 40,000 บาท	54	2.33	0.465
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	2.18	0.760
รวม	307	2.15	0.507

ตารางที่ 4.62

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านอารมณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	7.325	1.831	7.747	.000*
ภายในกลุ่ม	302	71.391	.236		
รวม	306	78.716			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.36 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านสังคม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสังคม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.210) (ตารางที่ 4.63)

ตารางที่ 4.63

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านสังคม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	2.11	0.518
10,001- 20,000 บาท	78	2.23	0.565
20,001- 30,000 บาท	79	2.21	0.465
30,001- 40,000 บาท	54	2.28	0.532
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	2.01	0.777
รวม	307	2.19	0.535

5.37 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทักษะต่อ

การทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.729) (ตารางที่ 4.64)

ตารางที่ 4.64
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้
เฉลี่ยต่อเดือน กับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้าง
วิสัยทัศน์ร่วม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	4.01	0.509
10,001- 20,000 บาท	78	4.06	0.572
20,001- 30,000 บาท	79	4.10	0.568
30,001- 40,000 บาท	54	4.10	0.689
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	4.20	0.637
รวม	307	4.07	0.578

5.38 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายมากที่สุด ($\bar{X}=4.38$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับทักษะต่อการทำงานเครือข่ายน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.87$) (ตารางที่ 4.65) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทักษะต่อ

การทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน
ทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.022) (ตารางที่ 4.66)

ตารางที่ 4.65

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้
เฉลี่ยต่อเดือน กับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่าย
ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้าน
ความเป็นเอกภาพในการทำงาน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	3.87	0.563
10,001- 20,000 บาท	78	4.03	0.509
20,001- 30,000 บาท	79	3.95	0.474
30,001- 40,000 บาท	54	3.98	0.652
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	4.38	0.516
รวม	307	3.97	0.550

ตารางที่ 4.66

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติ
ต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนด้านความเป็น
เอกภาพในการทำงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	3.432	.858	2.905	.022*
ภายในกลุ่ม	302	89.190	.295		
รวม	306	92.622			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.39 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.892) (ตารางที่ 4.67)

ตารางที่ 4.67

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างกันและกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	X	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	4.05	0.586
10,001- 20,000 บาท	78	4.06	0.752
20,001- 30,000 บาท	79	4.12	0.634
30,001- 40,000 บาท	54	4.12	0.770
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	4.21	0.611
รวม	307	4.09	0.675

5.40 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อ

การทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และพอใจผลประโยชน์ร่วมกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.422) (ตารางที่ 4.68)

ตารางที่ 4.68

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือน กับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านการรับรู้และ
พอใจผลประโยชน์ร่วมกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	4.07	0.555
10,001- 20,000 บาท	78	4.14	0.618
20,001- 30,000 บาท	79	4.07	0.642
30,001- 40,000 บาท	54	4.01	0.827
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	13	4.38	0.574
รวม	307	4.09	0.649

5.41 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม พบว่าเพศแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.278) (ตารางที่ 4.69)

ตารางที่ 4.69
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านต่างๆ โดยภาพรวม

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.
ชาย	119	2.15	0.462
หญิง	188	2.20	0.389

5.42 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 53-62 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=2.37$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 28-35 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.87$) (ตารางที่ 4.70) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า อายุแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านต่างๆ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.71) นอกจากนี้ มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญรายคู่ 5 คู่ คือ 20-27 ปี กับ 28-35 ปี 28-35 ปี กับ 36-44 ปี 28-35 ปี กับ 45-52 ปี 28-35 ปี กับ 53-62 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.72)

ตารางที่ 4.70
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านต่างๆ โดยภาพรวม

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	2.17	0.333
28-35 ปี	46	1.87	0.403
36-44 ปี	76	2.20	0.405
45-52 ปี	90	2.25	0.325
53-62 ปี	40	2.37	0.488
รวม	307	2.18	0.419

ตารางที่ 4.71
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
อายุของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	6.405	1.601	10.193	.000*
ภายในกลุ่ม	302	47.443	.157		
รวม	306	53.848			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.72
 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างอายุของกลุ่มตัวอย่าง
 กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
 ชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

อายุ	$\bar{X}$	20-27 ปี	28-35 ปี	36-44 ปี	45-52 ปี	53-62 ปี
		2.17	1.87	2.20	2.25	2.37
20-27 ปี	2.17	-	.000*	.691	.257	.015
28-35 ปี	1.87		-	.000*	.000*	.000*
36-44 ปี	2.20			-	.428	.026*
45-52 ปี	2.25				-	.099
53-62 ปี	2.37					-

5.43 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านต่างๆ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.137) (ตารางที่ 4.73)

ตารางที่ 4.73
 จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
 การศึกษาสูงสุดกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
 ชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	2.12	0.414
ปริญญาตรี	228	2.21	0.398
สูงกว่าปริญญาตรี	32	2.08	0.547
รวม	307	2.18	0.419

5.44 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวมพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=2.22$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติน้อยที่สุด ($\bar{X}=2.07$) (ตารางที่ 4.74) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.000) (ตารางที่ 4.75) นอกจากนี้ มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (Scheffe) ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 1 คู่ คือ โสด กับ สมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.76)

ตารางที่ 4.74

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านต่างๆ โดยภาพรวม

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	2.07	0.411
สมรส	183	2.22	0.413
ม่าย/หย่าร้าง	19	2.10	0.366
รวม	307	2.18	0.419

ตารางที่ 4.75
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับระดับ
ปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนโดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	2.629	1.314	7.801	.000*
ภายในกลุ่ม	304	51.220	.168		
รวม	306	53.848			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.76
แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพของ
กลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	ม่าย/หย่าร้าง
		2.07	2.22	2.10
โสด	2.07	-	.000*	.719
สมรส	2.22		-	.115
ม่าย/หย่าร้าง	2.10			-

5.45 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิต เยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001-40,000 บาท มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติการมากที่สุด ($\bar{X} = 2.26$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ย

ระดับปฏิบัติที่น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.06$) (ตารางที่ 4.77) เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านต่างๆ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.029) (ตารางที่ 4.78) นอกจากนี้ มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบ รายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (scheffe) ผลการทำสอบมีความแตกต่างรายคู่ 3 คู่ คือ ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 10,001-20,000 บาท ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 20,001-30,000 บาท และ ต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 30,001-40,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.79)

ตารางที่ 4.77

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างรายได้
เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่า 10,000 บาท	83	2.06	0.415
10,001- 20,000 บาท	78	2.21	0.426
20,001- 30,000 บาท	79	2.25	0.316
30,001- 40,000 บาท	54	2.26	0.468
มากกว่า 40,001 ขึ้นไป	13	2.13	0.599
รวม	307	2.18	0.419

ตารางที่ 4.78

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับระดับ
ปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนโดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4	1.882	.470	2.734	.029*
ภายในกลุ่ม	302	51.966	.172		
รวม	306	53.848			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.79
 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของ
 กลุ่มตัวอย่างกับระดับปฏิบัติการเสริมสร้าง
 ทักษะชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป
		2.06	2.21	2.25	2.26	2.13
ไม่เกิน 10,000 บาท		-	.028*	.005*	.008*	.572
10,001 - 20,000 บาท			-	.557	.505	.550
20,001 – 30,000 บาท				-	.890	.362
30,001 – 40,000 บาท					-	.336
มากกว่า 40,000 บาทขึ้นไป						-

5.46 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
 ทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศของ
 กลุ่มตัวอย่างกับทักษะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้าน
 ต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า เพศแตกต่างกันมีทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ
 ชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.341)
 (ตารางที่ 4.80)

ตารางที่ 4.80
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ
กับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ
โดยภาพรวม

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.
ชาย	119	4.02	0.502
หญิง	188	4.08	0.533

5.47 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุของ
กลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้าน
ต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า อายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชนในด้านต่างๆ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.117)
(ตารางที่ 4.81)

ตารางที่ 4.81
จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างอายุ กับทัศนคติ
ของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชน ด้านต่างๆ โดยภาพรวม

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
20-27 ปี	55	4.10	0.425
28-35 ปี	46	3.98	0.498
36-44 ปี	76	4.00	0.497
45-52 ปี	90	4.16	0.549
53-62 ปี	40	4.94	0.612
รวม	307	4.05	0.522

5.48 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับทัศนคติของครูต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะ
ชีวิตเยาวชน ด้านต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีทัศนคติต่อ
การทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.452) (ตารางที่ 4.82)

ตารางที่ 4.82

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างระดับ
การศึกษาสูงสุด กับทัศนคติของครูต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน
ด้านต่างๆ โดยภาพรวม

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	4.00	0.475
ปริญญาตรี	228	4.08	0.514
สูงกว่าปริญญาตรี	32	3.97	0.633
รวม	307	4.05	0.522

5.49 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการ
เสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสถานภาพของ
กลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้าน
ต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพม่าย/หย่าร้าง มีค่าเฉลี่ยระดับทัศนคติต่อ
การทำงานเครือข่ายมากที่สุด ($\bar{X}=4.30$) และกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด มีค่าเฉลี่ยระดับ
ทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.91$) (ตารางที่ 4.83) เมื่อทำการวิเคราะห์

ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า เอฟ (F-test) พบว่า สถานภาพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.001) (ตารางที่ 4.84) นอกจากนี้ มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (scheffe) ผลการทดสอบมีความแตกต่างรายคู่ 2 คู่ คือ โสด กับ สมรส และ โสด กับ ม่าย/หย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.85)

ตารางที่ 4.83

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างสถานภาพ
กับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน ด้านต่างๆ โดยภาพรวม

สถานภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.
โสด	105	3.91	0.475
สมรส	183	4.11	0.531
ม่าย/หย่าร้าง	19	4.30	0.497
รวม	307	4.05	0.522

ตารางที่ 4.84

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนโดยภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2	2.629	1.314	7.801	.000*
ภายในกลุ่ม	304	51.220	.168		
รวม	306	53.848			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.85

แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ระหว่างสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง
กับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชนโดยภาพรวม

สถานภาพ	$\bar{X}$	โสด	สมรส	ม่าย/หย่าร้าง
		3.91	4.11	4.30
โสด	3.91	-	.001*	.002*
สมรส	4.11		-	.129
ม่าย/หย่าร้าง	4.30			

5.50 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับทัศนคติของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ด้านต่างๆ โดยภาพรวม พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (.428) (ตารางที่ 4.86)

ตารางที่ 4.86

จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับทัศนคติต่อการทำงาน
เครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิต
เยาวชนด้านต่างๆ โดยภาพรวม

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	$\bar{X}$	S.D.
ไม่เกิน 10,000 บาท	83	4.00	0.442
10,001-20,000 บาท	78	4.07	0.525
20,001-30,000 บาท	79	4.06	0.464
30,001-40,000 บาท	54	4.05	0.684
มากกว่า 40,001 บาทขึ้นไป	13	4.29	0.531
รวม	307	4.05	0.522

5.51 สรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

สรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน พบว่า เพศแตกต่างกันมีบทบาทการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านสุขภาพร่างกาย $P=.002$ ด้านอารมณ์ $P=.004$ ด้านสังคม $P=.006$ ส่วนด้านสติปัญญา พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $P=.250$

อายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันมีบทบาทการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน คือ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ ด้านสังคม $P=.000$

ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีบทบาทการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้านคือ ด้านสุขภาพร่างกาย $p=.461$ ด้านสติปัญญา $P=.099$ ด้านอารมณ์ $P=.262$ ส่วนด้านสังคม พบว่า ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีบทบาทการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $P=.035$

สถานภาพแตกต่างกันมีบทบาทการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้านคือ ด้านสติปัญญา $P=.087$ ด้านสังคม $P=.315$ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้านคือ ด้านสุขภาพร่างกาย $P=.000$ ด้านอารมณ์ $P=.000$

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีบทบาทการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้านคือ ด้านสุขภาพร่างกาย $P=.327$ ด้านสติปัญญา $P=.139$ ด้านสังคม $P=.210$ ส่วนด้านอารมณ์ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีบทบาทการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $P=.000$ (ตารางที่ 4.87)

ตารางที่ 4.87
สรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐาน
กับการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

การเสริมสร้างทักษะชีวิต	P	แตกต่าง ($P < .05$)	ไม่แตกต่าง ($P > .05$)
เพศ			
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย	.002	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญา	.250		/
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์	.004	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม	.006	/	
อายุ			
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย	.000	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญา	.000	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์	.000	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม	.000	/	
ระดับการศึกษาสูงสุด			
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย	.461		/
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญา	.099		/
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์	.262		/
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม	.035	/	
สถานภาพ			
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย	.000	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญา	.087		/
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์	.000	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม	.315		/
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย	.327		/
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญา	.139		/
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านอารมณ์	.000	/	
การเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสังคม	.210		/

5.52 สรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

สรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน พบว่า เพศแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน คือ ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม $P=.221$ ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน $P=.386$ ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน $P=.193$ ด้านการรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน $P=.172$

อายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม $P=.406$ ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน $P=.193$ ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน $P=.075$ ส่วนด้านการรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน พบว่า อายุแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $P=.011$

ระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน คือ ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม $P=.180$ ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน $P=.971$ ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน $P=.081$ ด้านการรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน $P=.974$

สถานภาพแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน คือ ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม $P=.002$ ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน $P=.005$ ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน $P=.007$ ด้านการรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน $P=.005$

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้านคือ ด้านการฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม $P=.729$ ด้านการฟังและการเสริมสร้างกันและกัน $P=.892$ ด้านการรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน $P=.422$ มีเพียงด้านความเป็นเอกภาพในการทำงานเท่านั้นที่มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 $P=.002$ (ตารางที่ 4.88)

ตารางที่ 4.88
สรุปผลการศึกษาความแตกต่างระหว่างข้อมูลพื้นฐานกับทักษะ
ต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง
ทักษะชีวิตเยาวชน

ทักษะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้าง ทักษะชีวิตเยาวชน	P	แตกต่าง ($P < .05$)	ไม่แตกต่าง ($P > .05$)
เพศ			
การฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	.221		/
ความเป็นเอกภาพในการทำงาน	.386		/
การฟังฟังและการเสริมสร้างกันและกัน	.193		/
การรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน	.172		/
อายุ			
การฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	.406		/
ความเป็นเอกภาพในการทำงาน	.193		/
การฟังฟังและการเสริมสร้างกันและกัน	.075		/
การรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน	.011	/	
ระดับการศึกษาสูงสุด			
การฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	.180		/
ความเป็นเอกภาพในการทำงาน	.971		/
การฟังฟังและการเสริมสร้างกันและกัน	.081		/
การรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน	.974		/
สถานภาพ			
การฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	.002	/	
ความเป็นเอกภาพในการทำงาน	.005	/	
การฟังฟังและการเสริมสร้างกันและกัน	.007	/	
การรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน	.005	/	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
การฝึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม	.729		/
ความเป็นเอกภาพในการทำงาน	.022	/	
การฟังฟังและการเสริมสร้างกันและกัน	.892		/
การรับรู้และความพึงพอใจในผลประโยชน์ร่วมกัน	.422		/

ส่วนที่ 6 การอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี” เพื่อวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาบทบาทของครูต่อการเสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน (2) เพื่อศึกษาทัศนะของครูต่อการทำงานเป็นเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ทำให้ทราบถึงระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน และทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ซึ่งสามารถนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

6.1 บทบาทของครูต่อการเสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน

6.2 ทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

6.1 บทบาทของครูต่อการเสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน

ผลการศึกษารolesครูในการเสริมสร้างทักษะชีวิตแบบองค์รวมของเยาวชน เมื่อพิจารณาโดยสรุปพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 45-52 ปี มีระดับการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรสแล้ว และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ คือ 20-27 ปี กับ 28-35 ปี 28-35 ปี กับ 36-44 ปี 28-35 ปี กับ 45-52 ปี 28-35 ปี กับ 53-62 ปี สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างต่างกัน มีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 1 คู่ คือ สถานภาพโสด กับ สถานภาพสมรสแล้ว ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ก็มีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง 3 คู่ คือ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 10,001-20,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 20,001-30,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 10,000 บาท กับ 30,001-40,000 บาท มีระดับปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสติปัญญามากที่สุด โดยเฉพาะประเด็นการจัดกิจกรรมที่เน้นส่งเสริมให้เยาวชนได้ตระหนักและมีศักดิ์ศรีในการทำงานที่สุจริต ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2542, น. 13) ที่ได้เสนอขั้นตอนสำคัญๆ ในการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสติปัญญาว่า ควรประกอบด้วย การทำหน้าที่ในฐานะเป็นผู้ช่วยสร้างแผนผังทางความคิด โดยวิธีการให้ผู้เรียนนำความรู้ ความคิดรวบยอดที่สร้างขึ้นมานำมาอภิปรายร่วมกัน

แล้วแสวงหาข้อสรุปร่วมกัน การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เยาวชนเกิดความตระหนักและมีศักดิ์ศรีในการทำงานที่สุจริต ส่วนบทบาทการปฏิบัติการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านสุขภาพร่างกาย โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบทบาทการสนับสนุนให้เยาวชนเลือกเล่นกีฬาที่มีความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับบทบาทด้านอื่นๆ รองลงมาคือ การส่งเสริมให้เยาวชนเกิดความรักในการเล่นกีฬา และการสนับสนุนให้เยาวชนเล่นกีฬาที่เน้นความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กัลยา กิจบุญชู (2549, น. 12-15) ซึ่งได้ศึกษาถึงบทบาทครูบทบาทครูในการสร้างโอกาสและการเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านสุขภาพร่างกาย และได้เสนอแนวทางไว้ว่า ครูควรใช้แนวทางการส่งเสริมสุขภาพร่างกาย โดยการสนับสนุนให้เยาวชนออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาที่เน้นความสะดวก สอนเรื่องความปลอดภัยในการเล่นกีฬาและการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เยาวชนสนใจ และต้องมั่นใจว่าเยาวชนต้องรู้กฎแห่งความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้อง

6.2 ทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน

ผลการศึกษาถึงทัศนะของครูต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการผนึกกำลังเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วม ด้านความเป็นเอกภาพในการทำงาน ด้านการพึ่งพิงและเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ด้านการรับรู้และพอใจ ผลประโยชน์ โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ โสด กับ สมรสแล้ว และ โสด กับ ม่าย/หย่าร้าง พิจารณาโดยสรุปแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านการพึ่งพิงและการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายประเด็น เกี่ยวกับทัศนะต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมากที่สุดที่จะให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการทำงานร่วมกัน และควรจะมีการสร้างกฎระเบียบในการทำงานโดยให้สมาชิกเครือข่ายสามารถพึ่งพิง และเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำงานแบบน้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า ซึ่งสอดคล้องกับที่ อาภาพร เผ่าวัฒนา (2549, น. 33) ได้กล่าวไว้ว่า การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (Complementary relationship) ลักษณะของเครือข่ายที่สามารถดำเนินไปอย่างต่อเนื่องก็คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายต่างก็ต้องเสริมสร้างซึ่งกันและกัน

โดยที่จุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยแก้ไขจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวเป็น เครือข่ายมากกว่าการไม่สร้างเครือข่ายแต่ต่างคนต่างอยู่ และการพึ่งพิงกัน (Interdependence) เนื่องจากจุดเริ่มต้นของการสร้างเครือข่ายเป็นการส่งเสริม การเชื่อมโยงระหว่างสมาชิก การจะทำให้เป้าหมายร่วมสำเร็จได้นั้น สมาชิกต่างจำเป็นต้องพึ่งพา ซึ่งกันและกันเพื่อให้เกิดการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน การจะทำให้สมาชิกหรือหุ้นส่วนของเครือข่าย มีความผูกพันกัน จำเป็นต้องทำให้หุ้นส่วนแต่ละคนรู้สึกว่าเขาคนใดคนหนึ่งออกไปจะทำให้ เครือข่ายล้มลงไปได้ การดำรงอยู่ของหุ้นส่วนแต่ละคนจึงจำเป็นต่อการดำรงอยู่ของเครือข่ายซึ่ง การพึ่งพิงนี้จะส่งผลทำให้สมาชิกต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน เมื่อเปรียบกับด้านอื่นๆ พบว่า บุคลากรครูมีทัศนคติต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้าน ความเป็นเอกภาพในการทำงานน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยกับคำพูดที่ว่า “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชนอันกว้างขวางมีส่วนสำคัญใน การสร้างทักษะชีวิตเยาวชน” อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นอื่นๆ รองลงมาคือ เห็นด้วยที่จะให้มีการสร้างเครือข่ายที่ถาวร และให้เครือข่ายมีความเป็นเอกภาพในการทำงาน เสริมสร้างทักษะชีวิต จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวมีความเชื่อมั่นในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการ ปฏิบัติงานเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนหรือในการทำงานด้านอื่นๆ สอดคล้องกับที่เสถียร จิวระสมันต์ (2549, น. 3) กล่าวไว้ว่า ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชุมชนที่กว้างขวาง เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ยุติธรรม และการสร้างเครือข่ายที่กว้างขวางมากกว่าในอดีต เพื่อ สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายหรือเพื่อรู้เท่าทัน การเชื่อมโยงเครือข่ายของเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ไร้พรมแดน และที่ สมชัย จิรโรจน์วัฒน์ (http://dpc3.ddc.moph.go.th/old_web/GCD/condom_networkk.doc, 2549) กล่าวว่า เครือข่าย หมายถึง

การประสานงานรูปแบบหนึ่งที่โยงใยการทำงานของกลุ่มบุคคล หรือองค์กรหลาย องค์กร ซึ่งมีทรัพยากร มีเป้าหมาย มีกลุ่มสมาชิกของตนเอง ที่มีความคิด มีปัญหา มีความต้องการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนกันหรือคล้ายกัน มาติดต่อประสานงาน หรือร่วมกันทำกิจกรรม อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เพื่อแก้ไขปัญหาหรือสนองความต้องการในเรื่องนั้นๆ โดยยึดหลักการทำงานร่วมกันบนพื้นฐานของ ความเท่าเทียมกัน แครพซึ่งกันและกัน มากกว่าการเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้มี อำนาจสั่งการ

กล่าวโดยสรุป เมื่อมองโดยภาพรวมเกี่ยวกับทักษะของครูที่มีต่อการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้านแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นอยู่ในระดับใกล้เคียงกันทั้ง 4 ด้าน คือ มีความเห็นด้วยในระดับมาก แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูในเขตอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เห็นด้วยกับการทำงานเครือข่ายในการเสริมสร้างทักษะชีวิตเยาวชนมาก ซึ่งสอดคล้องกับ นโยบายเยาวชนแห่งชาติและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว พ.ศ.2545-2554 (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2544, น. 32) ที่ได้กำหนดว่า การพัฒนาเด็กและเยาวชนต้องดำเนินการอย่างรอบด้าน ครอบคลุมการพัฒนาครอบครัว ชุมชน และระบบบริหารจัดการของหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องตลอดจนมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กและเยาวชนอันได้แก่ การมีครอบครัวอบอุ่นเจริญเติบโตสมวัย คิดเป็น สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกิจการของชุมชนและสังคมและรู้จักพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ให้มีการบูรณาการโครงการด้วยระบบพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม ของสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งได้แก่ ครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา ภาครัฐกิจ องค์กรเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การพัฒนาครอบคลุมทั้งกลุ่มปกติทั่วไป กลุ่มที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก และกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษซึ่งรวมกลุ่มปัญญาเลิศเข้าไว้ด้วย ซึ่งก็จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพเยาวชนให้เป็นคนที่มีทักษะชีวิตที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมยุคปัจจุบันต่อไป